

Skriftlig begrundelse

Af kirkeministerens svar på spørgsmål S 980 fremgår det, »at Henrik Gade Jensen er fratrædt stillingen som pressesekretær efter eget ønske. Han begrundede sit ønske om at fratræde med, at han ikke ville risikere at blive en belastning for mit virke som kirkeminister. Jeg var enig i hans vurdering, så selv om jeg fandt det dybt foruroligende, at medieomtale skulle have sådanne konsekvenser, accepterede jeg Henrik Gade Jensens ønske om at fratræde«. Efter eget ønske opfatter spørgeren også som egen fri vilje, hvilket den påståede henvendelse fra statsministerens pressechef i det ovenfor citerede ikke kan være udtryk for. Derfor forekommer det spørgeren vigtigt, at statsministeren over for Folketinget dementierer påstanden om, at statsministerens pressechef skulle have meddelt, at kirkeministerens pressesekretær »ikke længere nød regeringens tillid«. Det forekommer også spørgeren vigtigt, at statsministeren også dementierer påstanden om, at statsministerens pressechef i en stilling som særlig rådgiver skulle have tiltaget sig en beføjelse, som vedkommende ikke har ifølge gældende regler. Ikke mindst i en tid, hvor der er særlig fokus på de særlige rådgivere, herunder når de særlige rådgivere fungerer som pressemedarbejdere, jf. det nedsatte udvalg om »embedsmænds rådgivning og bistand til regeringen og dens ministre«.

Aage Frandsen (SF):

Fordi der står noget i en avis, som nogen har skrevet, og man måske har skrevet det som et debatindlæg, behøver det ikke at være rigtigt. Og fordi der er noget, der står flere gange, behøver det heller ikke at være rigtigt. Derfor synes jeg, det er vigtigt, at statsministeren får lejlighed til i Folketinget at afkræfte en påstand, som har stået ikke kun en gang, men flere gange, og at statsministeren også får lejlighed til at bekræfte, hvordan man så også praktiserer nogle regler i forhold til særlige rådgivere.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Der er to led i hr. Aage Frandsens spørgsmål. Til det første kan jeg sige, at jeg klart kan afkræfte den påstand, som bliver citeret i spørgsmålet.

For så vidt angår spørgsmålet til anden del, kan jeg bekræfte, at en pressemedarbejder i et ministerium selv sagt ikke har instruktionsbeføjelser eller lignende beføjelser i forhold til med-

arbejdere i et andet ministerium, uanset om de pågældende er ansat som særlige rådgivere.

Aage Frandsen (SF):

Så vil jeg også godt have statsministeren til at afkræfte ethvert forlydende om, at der har været en forbindelse – ikke nødvendigvis sådan, som det er citeret i den pågældende avis – i forbindelse med, at den pågældende medarbejder i Kirkeministeriet, efter hvad der er oplyst, efter eget ønske sagde op, mellem Statsministeriet og Kirkeministeriet med hensyn til nogen som helst medarbejder.

Kl. 14.20

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det kan jeg til gengæld ikke bekræfte. Men det kommer vi tilbage til under det næste spørgsmål, hvor der er stillet spørgsmål om, hvilke kontakter der har været. Det skal jeg gerne rede-gøre for under det næste spørgsmål.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1159

7) Til statsministeren af:

Søren Søndergaard (EL):

»Vil statsministeren oplyse, om der har været kontakt mellem Statsministeriet og Kirkeministeriet i sagen om kirkeministerens spindoktor, Henrik Gade Jensen, før dennes beslutning om at sige sin stilling op, og om statsministeren finder det rimeligt, at skatteyderne skal betale 6 måneders løn til en person, som selv har sagt op (som oplyst af Kirkeministeriets departementschef ifølge Politiken fredag den 5. december 2003)?«

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det er jo så i direkte forlængelse af dér, hvor vi sluttede før, at hr. Søren Søndergaard spørger, om der har været kontakt mellem Statsministeriet og Kirkeministeriet i sagen om kirkeministerens spindoktor før dennes beslutning om at sige sin stilling op, og om statsministeren finder det rimeligt, at skatteyderne skal betale 6 måneders løn til en person, som selv har sagt op.

Der kan jeg til den første del af spørgsmålet svare, at der den 25. november var kontakter mellem Statsministeriet og Kirkeministeriet.

Med hensyn til den anden del, altså om en fratrædelsesordning for Kirkeministeriets pres-